

956

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 8 sierpnia 1953 r.

w sprawie kosztów dodatkowych z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych.

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 listopada 1951 r. w sprawie zasad rozliczenia między przedsiębiorstwami wykonawczymi budowlano-montażowymi a zleconodawcami robót budowlano-montażowych z tytułu kosztów wynikłych z zatrudnienia robotników zamiejscowych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-96, poz. 1338, z 1952 r. Nr A-1, poz. 20 oraz z 1953 r. Nr A-9, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za robotników zamiejscowych w rozumieniu niniejszego zarządzenia należy uważać:

- 1) robotników zwierzbowanych na zasadach określonych w uchwale nr 679 Prezydium Rządu z dnia 29 września 1951 r. w sprawie werbunku niewykwalifikowanej siły roboczej (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1214);
- 2) robotników delegowanych na zasadach określonych w ust. 1 załącznika nr 14 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., zmienionego protokołem dodatkowym do tegoż układu z dnia 27 maja 1950 r.;
- 3) robotników zaangażowanych specjalnie do prac wymagających częstych zmian miejsca na zasadach określonych w ust. 4 załącznika nr 14 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., zmienionego protokołem dodatkowym do tegoż układu z dnia 27 maja 1950 r.

2. Delegowanie robotników niewykwalifikowanych do robót zamiejscowych może nastąpić tylko w przypadku, gdy robotnicy ci wchodzi w skład wysoko-kwalifikowanych zespołów.

3. Delegowanie robotników niewykwalifikowanych do robót zamiejscowych poza przypadkami wymienionymi w ust. 2 dopuszczalne jest w wyjątkowych przypadkach za każdorazową zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na okres nie dłuższy niż dwa miesiące.

4. Zatrudnienie robotników delegowanych (ust. 1 pkt 2) — wykwalifikowanych i niewykwalifikowanych — dopuszczalne jest jedynie za zgodą ministra właściwego dla wykonawcy.

5. Upoważnia się dyrektorów centralnych zarządów budownictwa miejskiego, Centralnego Zarządu Budownictwa Wojskowego oraz dyrektorów wojewódzkich zarządów budowlanych przedsiębiorstw powiatowych do udzielania zezwoleń na zatrudnianie robotników, o których mowa w ust. 4, w porozumieniu z Departamentem Zatrudnienia i Płac oraz Departamentem Produkcji Podstawowej w Ministerstwie Budownictwa Miast i Osiedli co do potrzeby i ilości ich zatrudnienia.

§ 2. Do kosztów dodatkowych związanych z zatrudnieniem robotników zamiejscowych zalicza się:

- 1) koszty werbunku (płace werbowników oraz koszty i przejazdu);
- 2) koszty przejazdów robotników zwierzbowanych z miejsca zamieszkania do miejsca pracy i z powrotem oraz diety za czas przejazdu robotników zwierzbowanych;
- 3) koszty przejazdów i diet lub strawnego robotników delegowanych poza stałe miejsce pracy za okres pobytu w tym miejscu pracy oraz ewentualny dodatek za rozłąkę z rodziną i czas stracony w podróży;
- 4) koszty zakwaterowania robotników zamiejscowych w kwaterach własnych lub obcych;
- 5) koszty codziennego dowozu robotników zamiejscowych do miejsca pracy i z powrotem do miejsca zamieszkania.

§ 3. 1. W celu stworzenia podstaw do planowania i rozliczeń kosztów dodatkowych z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych w 1953 r. — dla poszczególnych centralnych zarządów budownictwa miejskiego (C.Z.B.M.), Centralnego Zarządu Budownictwa Wojskowego oraz Zarządu Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych wprowadza się następujące wskaźniki:

Lp.	Jednostka centralna	Wskaźnik ‰
1.	C. Z. B. M. Warszawa	1,1
2.	C. Z. B. M. Śląsk	2,0
3.	C. Z. B. M. Północ	2,2
4.	C. Z. B. M. Zachód	2,2
5.	C. Z. B. M. Południe	3,0
6.	Centralny Zarząd Robót Instalacyjnych B. M.	2,1
7.	Centralny Zarząd Robót Inżynierskich B. M.	3,0
8.	Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego	3,3
9.	Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych	5,0

2. Wskaźniki powyższe określają średnią wysokość kosztów dodatkowych związanych z zatrudnieniem robotników zamiejscowych w stosunku do sumy przerobowej danego centralnego zarządu w 1953 r. i odnoszą się do robót wykonywanych własnymi siłami przez generalnych wykonawców i podwykonawców.

3. Centralne zarządy budownictwa miejskiego oraz Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego w terminie

do dnia 15 sierpnia 1953 r. i w ramach wskaźników podanych w ust. 1 ustalać dla poszczególnych zjednoczeń budownictwa miejskiego stosunek sumy kosztorysu dodatkowego do kosztorysu umownego (wskaźniki).

4. Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych ustali wskaźnik dla wojewódzkich zarządów budowlanych przedsiębiorstw powiatowych, które z kolei dokonają jego rozrzutu pomiędzy poszczególne budowlane przedsiębiorstwa powiatowe.

5. Ustalone wskaźniki dla poszczególnych zjednoczeń lub powiatowych przedsiębiorstw budowlanych należy podać do wiadomości:

- 1) zainteresowanym inwestorom;
- 2) zainteresowanym bankom specjalnym finansującym inwestycje;
- 3) Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli — Samodzielnemu Wydziałowi Kosztorysów, Cen i Umów.

6. Przy ustalaniu wskaźników, o których mowa w ust. 3 — 5, należy kierować się rzeczywistymi potrzebami, wynikającymi przede wszystkim z zadań narodowego planu gospodarczego oraz uchwał i zarządzeń odpowiednich władz.

§ 4. 1. Koszty zatrudnienia robotników zamiejscowych planuje wykonawca w formie kosztorysu dodatkowego sporządzonego według wzoru i zgodnie z wymaganiami załącznika nr 1 do zarządzenia.

2. Kosztorys dodatkowy należy sporządzać oddzielnie dla każdej budowy objętej jednym tytułem inwestycyjnym na podstawie wskaźników, o których mowa w § 3 ust. 3 — 5.

3. Kosztorys, o którym mowa w ust. 1, sporządza:

- 1) podwykonawca — dla robót wykonywanych własnymi siłami;
- 2) generalny wykonawca — dla robót wykonywanych własnymi siłami oraz siłami podwykonawców na podstawie wskaźników wyznaczonych dla niego oraz podwykonawców.

4. Kosztorys dodatkowy sporządzony przez generalnego wykonawcę jest wiążący dla inwestora w zakresie wysokości kosztów w nim podanych; inwestor sprawdza tylko, czy sumy kosztorysowe nie przekraczają wskaźników kosztów dodatkowych ustalonych przez właściwy centralny zarząd dla poszczególnych przedsiębiorstw (generalnego wykonawcy i podwykonawcy).

§ 5. 1. Koszty z tytułu zatrudnienia robotników zamiejscowych należy rozliczać odrębnymi fakturami miesięcznymi, sporządzanymi na podstawie zestawień opartych o wskaźnik kosztów ustalony w kosztorysie oraz wartość wykonanych robót w danym roku.

2. Faktury miesięczne należy sporządzać dla każdej oddzielnej budowy według wzoru i zgodnie z wymaganiami załącznika nr 2 do zarządzenia.

3. Za wysokość faktury odpowiada wykonawca; zamawiający sprawdza tylko, czy suma faktury została obliczona prawidłowo, zgodnie ze wskaźnikiem (§ 3).

§ 6. 1. Zobowiązuje się przedsiębiorstwa wykonawcze do prowadzenia szczegółowej rejestracji rzeczywistych kosztów dodatkowych zatrudnienia robotników zamiejscowych oraz wystawianych faktur z tego tytułu.

2. Koszty zatrudnienia robotników zamiejscowych, ponoszone przez przedsiębiorstwa, powinny być księgowane na koncie 162 „Inne koszty ogólne” oraz w pozycji analitycznej „Werbunek siły roboczej i koszty zatrudnienia robotników zamiejscowych”. Rejestrowanie poszczególnych rodzajów kosztów, wymienionych w § 2, należy prowadzić pozakięgową metodą statystyczną.

3. Fakturowane koszty dodatkowe zatrudnienia robotników zamiejscowych powinny być rejestrowane dla celów planowania i sprawozdawczości tylko przez przedsiębiorstwa bezpośrednio zatrudniające robotników zamiejscowych (np. przedsiębiorstwo utrzymujące hotel robotniczy, w którym zakwaterowani są także robotnicy zatrudnieni przez inne przedsiębiorstwa, może wykazywać w sprawozdaniu B-1 tylko tę część kosztów dodatkowych, która odnosi się do robotników przez niego bezpośrednio zatrudnionych).

§ 7. Zobowiązuje się centralne zarządy budownictwa miejskiego, Centralny Zarząd Budownictwa Wojskowego oraz Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych do nadesłania w terminie do dnia 31 października 1953 r. sprawozdań w sprawie kształtowania się rzeczywistych kosztów zatrudnienia robotników zamiejscowych w 1953 r.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 6 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 stycznia 1952 r. w sprawie zasad rozliczenia dodatkowych kosztów powstałych wskutek zatrudnienia robotników zamiejscowych (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 1, poz. 8).

§ 9. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 8 sierpnia 1953 r. i obowiązuje przy dokonywaniu rozliczeń za roboty wykonane po dniu 1 stycznia 1953 r.

2. Rozliczenia zakończone ostatecznie przed dniem 8 sierpnia 1953 r. nie podlegają rewizji.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli: R. Piotrowski

Załączniki do zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 sierpnia 1953 r. (poz. 956).

Załącznik nr 1

(Wykonawca)

(Zamawiający)

Załącznik nr . . . do umowy rocznej z dnia . . . nr . . .
o wykonanie robót budowlano-montażowych na budowie . . .

Plan Inwestycyjny 195 . . . r., tytuł inwestycyjny nr . . . część . . . „ dział . . . „ rozdział . . . „ § . . .

KOSZTORYS OKREŚLAJĄCY DODATKOWE KOSZTY ZATRUDNIENIA ROBOTNIKÓW ZAMIEJSCOWYCH
WEDŁUG PRZEPISÓW ZARZĄDZENIA MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI Z DNIA 8 SIERPNIA
1953 R. (MONITOR POLSKI Nr A-80, POZ. 956).

Wyszczególnienie robót przewidzianych do wykonania w 195..... r. w zestawieniu stanowiącym załącznik nr 2 do wyżej wymienionej umowy rocznej			Koszty dodatkowe za- trudnienia robotników zamiejscowych	
rodzaje robót	wykonawca (bezpośredni)	wartość robót wg cen netto zł	wskaźnik ‰	suma zł
a	b	c	d	e
R a z e m:				

Podpisy:

(Wykonawca)

Data:

(Zamawiający)

PRZEPISY INSTRUKCYJNE

(do załącznika nr 1)

1. Kosztorys sporządza wykonawca robót i uzgadnia z zamawiającym, przy czym:
 - a) podwykonawca sporządza kosztorys w zakresie robót powierzonych mu do wykonania przez generalnego wykonawcę,
 - b) generalny wykonawca sporządza kosztorys w zakresie robót powierzonych mu przez inwestora.
2. Wyszczególnienie robót należy wpisywać do kosztorysu na podstawie „Zestawienia obiektów, terminów wykonania oraz kosztów”, stanowiącego załącznik nr 2 do umowy rocznej o wykonanie robót budowlano-montażowych (którego wzór został podany jako załącznik nr 8 do zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 5 marca 1952 r. w sprawie umów o wykonanie robót budowlanych, zlecanych przez jednostki podporządkowane Centralnemu Zarządowi Budowy Miast i Osiedli „Z.O.R.” — Monitor Polski Nr A-42, poz. 605), przy czym:
 - a) w kosztorysie należy podawać zbiorczo rodzaje i wartość robót występujących na danej budowie bez podziału na budowlę (obiekty),
 - b) w kolumnie „c” kosztorysu należy podawać wartość robót z kolumny 15 „Zestawienia”, o którym mowa wyżej,
 - c) w kolumnie „d” kosztorysu należy podawać wskaźnik procentowy kosztów dodatkowych ustalony przez zwierzchnie władze wykonawcy na podstawie zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 sierpnia 1953 r. (Monitor Polski Nr A-80, poz. 956).

(Strona 1)

Załącznik nr 2

(Wykonawca)

(Zamawiający)

Budowa
adres
Plan Inwestycyjny 195 . . r. część . . „ dział . . „ rozdział . . .
tytuł inwestycyjny nr poz.

FAKTURA PRZEJŚCIOWA NR

OKREŚLAJĄCA KOSZTY DODATKOWE ZATRUDNIENIA ROBOTNIKÓW ZAMIEJSCOWYCH NA PODSTAWIE WARTOŚCI WYKONANYCH ROBÓT I WSKAŹNIKÓW USTALONYCH W KOSZTORYSIE STANOWIĄCYM ZAŁĄCZNIK DO UMOWY NR Z DNIA

1. Obliczenie kosztów dodatkowych od początku 195 . . r. do dnia w oparciu o zestawienie wartości robót.

R o b o t y w y k o n a n e			Koszty dodatkowe	
rodzaj robót	wykonawca (bezpośredni)	wartość zł	wskaźnik 0/0	suma zł

Razem zł

2. Koszty dodatkowe obliczone w poprzedniej fakturze

zł

3. Różnica

zł

4. Potrącenie 1% na rzecz generalnego wykonawcy

zł

Do wypłaty zł

Podpisy:

Data:

Sprawdzono pod względem rachunkowym — poprawki wprowadzono atramentem.
(kolor atramentu)

Podpisy:

Data:

(Strona 2)

ZESTAWIENIE WARTOŚCI ROBÓT

wykonanych na budowie
od początku 195 . . r. do dnia
według cen netto 195 . . r. na podstawie faktur przejściowych dotyczących oddzielnych budowli (obiektów).

Wyszczególnienie bu- dowli (obiektów)	Wartość robót wykonanych — złotych				
	roboty wykonawca	roboty wykonawca	roboty wykonawca	roboty wykonawca	roboty wykonawca
a	b	c	d	e	f
R a z e m z ł					

957

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ

z dnia 27 sierpnia 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 października 1952 r. w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla pracowników obowiązanych do gromadzenia makulatury w jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie § 3 ust. 2 uchwały nr 456 Prezydium Rządu z dnia 24 maja 1952 r. w sprawie gospodarki makulaturą (Monitor Polski Nr A-51, poz. 691) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej z dnia 11 października 1952 r. w sprawie ustalenia wynagrodzenia dla pracowników obowiązanych do gromadzenia makulatury w jednostkach